

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

nemført. Jeg vil navnlig pege på et bestemt forhold. Man må passe meget på, at fordelingen ikke får slagside, så universitetsuddannelsen får en altfor dominerende plads og den mere praktisk betonedede uddannelse bliver glemt. Jeg tror, det vil være nødvendigt at få dette synspunkt stærkere fastslået i lovforslaget, hvad der også fra anden side her er givet udtryk for.

Spørgsmålet om uddannelsesfondens bestyrelses sammensætning mener jeg også vi må drøfte i udvalget. Iøvrigt skal jeg ikke gå nærmere i enkeltheder. De ændringer, der i så henseende skal gennemføres, må være forbeholdt udvalgsbehandlingen. Men jeg kan sige til ministeren, at han kan påregne det radikale venstres gode medarbejderskab under sagens videre gang gennem tinget med det mål for øje at nå til et positivt resultat i dette folketingsår.

Udover hvad jeg her har sagt, vil jeg imidlertid gerne fremsætte nogle principielle betragtninger om ungdommens uddannelse. Når adgangen til de højere skoler nu lettes, så det bliver overkommeligt for langt flere hjem fra alle kredse af befolkningen og fra alle egne af landet at skaffe deres børn en gymnasieuddannelse, vil antallet af studenter sandsynligvis stige ganske væsentligt. Det vil bevirke, at presset for at komme ind på universitetet og de forskellige læreanstalter vil blive yderligere forstærket, og man vil da på et eller andet tidspunkt nå dertil, at der må foretages en meget skarp sortering af eleverne. Der er jo grænser for, hvor mange der er brug for i samfundet med embedseksamen fra universitetet og de forskellige faglige områder. Skønnet over elevernes egnethed for studiet vil derfor blive påvirket af pladsforholdene og af, hvor mange der melder sig til optagelse på de forskellige læreanstalter. Det vil sige, at man bliver nødt til at indføre skærpede regler for optagelse, hvilket dels vil medføre mange tilfældigheder og uretfærdigheder over for de unge, dels føre til, at man må lukke dørene i for mange unge, som har forberedt sig til og sat meget ind på at nå frem til en afsluttende eksamen fra universitetet. En studentereksamen, der ikke fører til en universitetsuddannelse, giver ikke de unge mange muligheder. Studenter, som ikke består optagelsesprøven ved lære-

anstalterne, eller som bliver sorteret fra efter nogen tids læsning under de frie studier ved universitetet, vil i mange tilfælde føle sig slået ud, og mange af disse unge vil få meget svært ved at finde sig tilrette indenfor andre områder af samfundslivet.

Uddannelsen i vore højere skoler fører desværre i altfor høj grad til, at de unge, der går dør, mister følingen med det praktiske liv. Den højere skole har en tilbøjelighed til at trække børnene bort fra det praktiske arbejde. Skolegangen og børnenes optagethed af skolearbejdet tager børnenes tid og interesser, så de ikke får mulighed for at være med i det praktisk nyttige arbejde, og det netop i de år, hvor håndlaget skulle opøves og der skulle kaldes på lyst og interesse for det praktiske arbejde.

Når dette forslag nu gennemføres og adgangen til den højere skole og universitetsuddannelsen gøres lettere, vil det derfor af mange grunde være nødvendigt, at der træffes tilsvarende foranstaltninger til støtte for den del af dansk ungdom, der uddanner sig til en gerning indenfor det praktiske erhvervslivs vidt forgrenede områder; hvis ikke vi foretager noget ekstra her, vil ungdommens uddannelse let få øget slagside, og det vil føre til, at det praktiske erhvervsliv unddrages sin naturlige tilgang af velregnede og evnerige unge, fordi gymnasieuddannelsen med de ansete høje stillinger, der vinker forude, trækker ungdommen til sig. Jeg mener derfor, at vi i den situation, hvor vi nu står, med de talrige årgange af unge, der er lige ved at strømme ud af børneskolen, meget nøje må overveje, hvad vi har at tilbyde de unge, der ikke går læsevejen på den højere skole, men går ud til en uddannelse i det praktiske erhvervsliv. Til en uddannelse i det praktiske erhvervsliv kræves der nemlig i vor tid på mange områder megen viden og stor teoretisk kunnen, og en egentlig skoleuddannelse er vanskelig at tilrettelægge, fordi den teoretiske undervisning helst skal kombineres med den praktiske uddannelse. Den højere skole løser ikke denne opgave og kan sikkert ikke gøre det.

Jeg henstiller imidlertid til overvejelse, om man ikke skal søge oprettet skoler med videregående undervisning for unge, der uddanner sig indenfor det praktiske erhvervsliv, og som har anlæg og evner for